

vedtoges med 83 stemmer mod 14; 59 stemte hverken for eller imod.

Formanden:

Om denne vedtagelse vil der nu blive givet meddelelse til energiministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

12) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 17:

Forslag til folketingsbeslutning om forsøg med udsendelse af dagblade som lydavisere til blinde, svagsynede og andre læsehandicappede.

Af Ingerlise Koefoed (SF) m. fl.

(Fremsat 9/11 82. Første behandling 26/1 83. Betænkning 20/5 83).

Der var stillet 1 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslaget sattes først til forhandling.

Forhandling

Ingerlise Koefoed (SF):

Som det fremgår af betænkningen, har vi fra SFs side stillet et ændringsforslag til vores eget beslutningsforslag, og jeg vil forklare hvorfor.

At fremstille lyd dagblade på grundlag af f. eks. dagblade er rent teknisk temmelig kompliceret. Der er også en del ophavsretlige problemer i det, og der kan være nogle økonomiske problemer; alt det fremgår klart af selve beslutningsforslaget, og det er også blevet tydeligt under udvalgsarbejdet.

Derfor har vi ikke fundet, at vi lige præcis kunne anvise regeringen, hvordan forsøgene skulle formuleres. Dertil kommer, at vi under arbejdet i kulturudvalget har haft besøg af repræsentanter for både Dansk Blindesamfund og Foreningen Kultur og Litteraturorientering for Læsehandicappede. Begge foreninger har været meget glade for, at folketinget har behandlet deres informationsproblem. Begge foreninger har været meget tvivlende over for, om mediekommissionen, som

flere partier henviste sagen til under førstebehandling, overhovedet vil være i stand til og få tid til at behandle denne sag tilstrækkelig indgående. Begge foreninger har udtrykt ønske om, at der skulle nedsættes et særligt udvalg om sagen bestående af repræsentanter for de mennesker, som denne sag vedkommer, nemlig de blindes, de svagsynedes og de læsehandicappedes organisationer og dagbladsejere og journalister. Vi synes i SF, at det var rigtigt at lytte til dem, der selv kender problemerne, og har derfor foreslået dette udvalg nedsat.

Jeg må sige, at vi er mildest talt forbavsedde over, at både de radikale og regeringspartierne så hårdnakket har bidt sig fast i mediekommissionen som stedet for løsningen af de blindes og svagsynedes avisproblem, især når vi tænker på, at statsministeren og socialministeren faktisk under udvalgsarbejdet har sagt, at de ikke ville opfordre mediekommissionen til at nedsætte et særligt udvalg nogenlunde som det, vi foreslår, om sagen.

Jeg vil spørge, hvad den egentlige begrundelse er for, at regeringspartierne ikke kan stemme for vores ændringsforslag. Så vidt jeg er orienteret, var der næsten enighed i regeringspartierne om at støtte os. Vi har set et forslag, som var lidt anderledes end vores. Vi accepterede forslaget, og så pludselig blev det hele til ingenting.

Hvad var det, der skete, som fik socialministeren til at hoppe fra? Det, man nu gør ved ikke at støtte SFs ændringsforslag, er ærlig talt temmelig kynisk, og det er meget, meget teknokratisk. Man henviser nemlig menneskelige og kulturelle problemer til at blive løst i en kommission, der først og fremmest beskæftiger sig med medier og først derefter tilfældigvis kommer til at beskæftige sig med de mennesker, der er henvist til at benytte disse medier, fordi de ikke kan læse på samme måde, som vi andre læser.

Al den snak, man så i øvrigt ofte må høre fra de samme partier om, hvor stor en forståelse de har for de handicappedes problemer, virker hul og retorisk, når man ikke engang i en sag som denne kan sætte hensynet til de ønsker, som en handicapgruppe som de blinde og svagsynede selv har næret længe og selv har udtrykt meget klart og vedholdende, over hensynet til – ja, jeg ved ikke, om jeg skal sige det, men jeg har på fornemmelsen, at det i hvert fald gælder for ét partis ved-